

KIELISZEK (11) *sb m*

Oba e jasne.

*sg N kieliszek (1). ◇ G kieliszka (1). ◇ L kieliszku (1). ◇ pl N kieliszki (2). ◇ G kieliszkow (4).
◇ A kieliszki (2).*

Sł stp brak, St stp nazw os, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „kielich” ‘naczynie’; caliculus, ciborium, culullus, cyathus, pocillum Cn (11) :

a. *Miara płynow wynosząca 1/4 kwarty (być może ok. 1/20 litra) (10) : dzieciom od kielifzka począwzy/ do kwarty podobno będzie reduplicatus numerus ich látam Oczko 22, 20, 20v.*

W połączeniu z liczebnikiem [kieliszek + liczebnik] (3), liczebnik + kieliszek (3)] (6): Piją tedy dnia piérwizégo kielifzków fześć/ wtórégo ósm/ trzeciégo dzieięć Oczko 19v; heminá ieft [...] puł náfzéz kwarty: to ieft/ dwa kielifzki/ co ie Cijatos/ iákich cztéri w kwartę/ zwáli Oczko 22, 19v, 20 [2 r.], 33.

Wyrażenie przyimkowe: »po kieliszku« (1): tu téż niema być zaráz [woda wypita]/ ále po kielifzku Oczko 20.

b. *Naczynie liturgiczne; tu iron (1) :*

W połączeniu szeregowym (1): Albo ony niepotrzebne kielifzki/ fwieczniczki/ krzyżyczki/ ktorych leżą pełne kąty RejZwierc 186v.

Synonim: krużyk.